

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 485/2008

z dnia 26 maja 2008 r.

w sprawie kontroli przez państwa członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji

(Wersja skodyfikowana)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli przez państwa członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej i uchylające dyrektywę 77/435/EWG ⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽³⁾. W celu zapewnienia jego jasności i zrozumiałości należy sporządzić jego wersję ujednoliconą.

(2) Na mocy art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽⁴⁾ państwa członkowskie mają podejmować niezbędne środki konieczne do zapewnienia skutecznej ochrony interesów finansowych Wspólnoty, w szczególności w celu upewnienia się co do prawdziwości i prawidłowości operacji finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) i przez Europejski Fundusz Rolniczy Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), tak aby zapobiegać i ścigać nieprawidłowości oraz odzyskać kwoty utracone w wyniku nieprawidłowości lub zaniedbania.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 19 czerwca 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 388 z 30.12.1989, s. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2154/2002 (Dz.U. L 328 z 5.12.2002, s. 4).

⁽³⁾ Zob. załącznik I.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1437/2007 (Dz.U. L 322 z 7.12.2007, s. 1).

(3) Bardzo skutecznym środkiem nadzoru transakcji stanowiących część systemu finansowania przez EFRG może być kontrola dokumentów handlowych przedsiębiorstw otrzymujących lub dokonujących płatności. Kontrola taka jest uzupełnieniem innych kontroli już prowadzonych przez państwa członkowskie. Ponadto niniejsze rozporządzenie nie uchybia przepisom prawa krajowego odnoszącym się do kontroli, które mają szerszy zakres niż kontrole w nim przewidziane.

(4) Określenie dokumentów stanowiących podstawę takiej kontroli powinno umożliwiać przeprowadzenie pełnej kontroli.

(5) Wybór przedsiębiorstw poddawanych kontroli powinien być uzależniony od charakteru transakcji przeprowadzanych na ich odpowiedzialność oraz od podziału przedsiębiorstw na otrzymujące lub dokonujące płatności w zależności od ich finansowego znaczenia w systemie finansowania przez EFRG.

(6) Ponadto należy zapewnić minimalną liczbę kontroli dokumentów handlowych. Liczba ta powinna być określona przy użyciu metody, która wykluczy istotne różnice między poszczególnymi państwami członkowskimi wynikające z różnic struktury ich wydatków w ramach EFRG. Metoda ta może być ustalona poprzez odniesienie się do liczby przedsiębiorstw o określonym znaczeniu finansowym w systemie finansowania przez EFRG.

(7) Należy zdefiniować zakres uprawnień urzędników odpowiedzialnych za kontrolę i obowiązki udostępniania dokumentów handlowych takim urzędnikom na określony okres przez przedsiębiorstwa oraz dostarczania takich informacji, jakich ci urzędnicy mogą zażądać. Należy również przewidzieć, że w określonych przypadkach dokumenty handlowe mogą zostać zatrzymane.

- (8) Konieczne jest zorganizowanie współpracy między państwami członkowskimi, mając na uwadze międzynarodową strukturę handlu rolnego oraz funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Konieczne jest również utworzenie na poziomie Wspólnoty scentralizowanego systemu dokumentacji dotyczącego przedsiębiorstw otrzymujących lub dokonujących płatności i prowadzących działalność gospodarczą w krajach trzecich.
- (9) Podczas gdy, w pierwszym rzędzie, państwa członkowskie zobowiązane są do uchwalenia programów kontroli, konieczne jest przesłanie tych programów Komisji, tak aby mogła ona wykonać swoją rolę nadzorczą i koordynacyjną oraz zapewnić uchwalanie programów na podstawie właściwych kryteriów. W ten sposób kontrole mogą być ukierunkowane na sektory lub przedsiębiorstwa, w których istnieje duże ryzyko nadużyć finansowych.
- (10) Zasadniczą sprawą jest, aby każde państwo członkowskie posiadało specjalną służbę odpowiedzialną za monitorowanie stosowania niniejszego rozporządzenia i za koordynowanie kontroli przeprowadzanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Urzędnicy zatrudnieni w tej służbie mogą zgodnie z niniejszym rozporządzeniem dokonywać kontroli przedsiębiorstw.
- (11) Służby przeprowadzające kontrole na mocy niniejszego rozporządzenia powinny być organizowane niezależnie od służb odpowiedzialnych za kontrole na etapie poprzedzającym płatność.
- (12) Informacje uzyskane podczas kontroli dokumentów handlowych powinny być chronione tajemnicą zawodową.
- (13) Należy dokonać ustaleń dotyczących wymiany informacji na poziomie wspólnotowym, umożliwiających lepsze wykorzystanie wyników stosowania niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie odnosi się do kontroli dokumentów handlowych jednostek otrzymujących lub dokonujących płatności, odnoszących się bezpośrednio lub pośrednio do systemu finansowania przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) lub ich przedstawicieli, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”, w celu ustalenia, czy transakcje stanowiące część systemu finansowania przez EFRG rzeczywiście zostały przeprowadzone i wykonane prawidłowo.

2. Niniejsze rozporządzenie nie dotyczy środków objętych zintegrowanym systemem zarządzania i kontroli ustanowionym na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników⁽¹⁾. Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 41 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, ustanawia wykaz innych środków, do których niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie następujące definicje:

- a) „dokumenty handlowe” oznaczają wszystkie księgi, rejestry, dowody kasowe i dokumenty uzupełniające, rachunki, zapisy dotyczące produkcji i jakości, a także korespondencję odnoszącą się do działalności gospodarczej przedsiębiorstwa, jak również dane handlowe, w jakiegokolwiek formie one występują, włączając dane archiwizowane elektronicznie, w takim stopniu, w jakim te dokumenty lub dane odnoszą się bezpośrednio lub pośrednio do transakcji określonych w ust. 1;
- b) „osoba trzecia” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną bezpośrednio lub pośrednio związaną z transakcjami przeprowadzanymi w ramach systemu finansowania przez EFRG.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przeprowadzają systematyczne kontrole dokumentów handlowych przedsiębiorstw uwzględniając charakter transakcji podlegających kontroli. Państwa członkowskie zapewniają, aby wybór przedsiębiorstw do przeprowadzenia kontroli dawał możliwie jak największą gwarancję skuteczności środków służących zapobieganiu i wykrywaniu nieprawidłowości w ramach systemu finansowania przez EFRG. Wybór uwzględnia, między innymi, finansowe znaczenie przedsiębiorstw w tym systemie i inne czynniki ryzyka.

2. W każdym okresie prowadzenia kontroli określonym w ust. 7, kontrole określone w ust. 1 dotyczą liczby przedsiębiorstw nie mniejszej niż połowa przedsiębiorstw, których wpływy lub płatności, lub ich suma, w ramach systemu finansowania przez EFRG, wynosiły powyżej 150 000 EUR w roku budżetowym EFRG poprzedzającym początek okresu danej kontroli.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 293/2008 (Dz.U. L 90 z 2.4.2008, s. 5).

3. W odniesieniu do każdego bieżącego okresu kontroli państwa członkowskie, bez uszczerbku dla ich zobowiązań szczegółowo określonych w ust. 1, wybierają przedsiębiorstwa, które mają być poddane kontroli, na podstawie analizy ryzyka w sektorze refundacji wywozowych i dla wszystkich innych środków, gdzie jest to wykonalne. Państwa członkowskie przedkładają Komisji propozycje zastosowania analizy ryzyka. Propozycje obejmują wszelkie istotne informacje dotyczące podejścia, które może być zastosowane, technik, kryteriów i metod realizacji. Przedstawiane są one nie później niż dnia 1 grudnia roku poprzedzającego rozpoczęcie okresu kontroli, do którego mają być zastosowane. Państwa członkowskie uwzględniają uwagi Komisji w sprawie propozycji, które przedstawiane są w ciągu ośmiu tygodni od otrzymania propozycji.

4. W przypadku środków, dla których zastosowanie analizy ryzyka nie jest według państwa członkowskiego wykonalne, przedsiębiorstwa, których suma wpływów gotówkowych lub płatności albo suma tych dwóch kwot w ramach systemu finansowania przez EFRG wyniosła więcej niż 350 000 EUR i które nie były poddane kontroli zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w trakcie którejkolwiek z dwóch poprzedzających okresów kontroli, muszą zostać skontrolowane.

5. Przedsiębiorstwa, których suma wpływów lub płatności wyniosła poniżej 40 000 EUR, kontroluje się na mocy niniejszego rozporządzenia jedynie na podstawie szczególnych powodów, wskazanych przez państwa członkowskie w ich rocznym programie określonym w art. 10 lub przez Komisję w proponowanej zmianie tego programu.

6. W stosownych przypadkach kontrole przewidziane w ust. 1 rozszerza się na osoby fizyczne i prawne, z którymi przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 1 są powiązane oraz na takie inne osoby fizyczne i prawne, których kontrola może być istotna dla osiągnięcia celów ustanowionych w art. 3.

7. Okres kontroli biegnie od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca następnego roku.

Kontrola obejmuje okres co najmniej 12 miesięcy, kończący się w trakcie poprzedniego okresu kontroli; może on być przedłużony na okresy, które zostaną ustalone przez państwo członkowskie, poprzedzające okres 12-miesięczny lub następujące po nim.

8. Kontrola przeprowadzana stosownie do niniejszego rozporządzenia nie wpływa na kontrole przeprowadzane na mocy art. 36 i 37 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

Artykuł 3

1. Dokładność danych pierwotnych podlegających kontroli weryfikuje się przez szereg kontroli przekrojowych, włączając, w miarę potrzeby, dokumenty handlowe osób trzecich, stosownie do stopnia przedstawionego ryzyka, obejmujących między innymi:

- a) porównania z dokumentami handlowymi dostawców, klientów, przewoźników i innych osób trzecich;
- b) kontrole bezpośrednie, gdzie jest to właściwe, ilości i charakteru zapasów;
- c) porównania z rejestrami przepływów finansowych powiązanych z transakcjami realizowanymi w ramach systemu finansowania przez EFRG, lub będących skutkiem tych transakcji; oraz
- d) kontrole w odniesieniu do księgowości lub rejestrów ruchów finansowych wskazujących w czasie kontroli, że dokumenty będące w posiadaniu dokonującej płatności agencji jako uzasadnienie dla wypłaty pomocy beneficjentowi są ściśle.

2. W szczególności, w przypadku gdy przedsiębiorstwa są zobowiązane do prowadzenia dokładnych rejestrów zapasów, zgodnie z przepisami wspólnotowymi lub krajowymi, kontrola tych rejestrów obejmuje, w stosownych przypadkach, porównanie z dokumentami handlowymi i, jeżeli to stosowne, z faktyczną ilością zapasów w magazynach.

3. W wyborze transakcji, które mają być skontrolowane, w pełni bierze się pod uwagę stopień przedstawianego ryzyka.

Artykuł 4

Przedsiębiorstwa przechowują dokumenty handlowe przez okres co najmniej trzech lat, zaczynający się od końca roku, w którym zostały sporządzone.

Państwa członkowskie mogą ustanowić dłuższy okres przechowywania tych dokumentów.

Artykuł 5

1. Osoby odpowiedzialne za przedsiębiorstwo lub osoba trzecia zapewniają, aby wszystkie dokumenty handlowe i informacje dodatkowe dostarczane były urzędnikom odpowiedzialnym za kontrolę lub osobom do tego celu upoważnionym. Dane archiwizowane elektronicznie dostarczane są na właściwym nośniku danych.

2. Urzędnicy odpowiedzialni za kontrole lub osoby do tego celu upoważnione mogą żądać dostarczenia im wyciągów lub kopii dokumentów określonych w ust. 1.

3. Gdy w trakcie kontroli przeprowadzanej na mocy niniejszego rozporządzenia dokumenty handlowe zachowane przez przedsiębiorstwa uważa się za niewłaściwe do celów kontroli, przedsiębiorstwo zostaje pouczone, aby w przyszłości prowadzić takie zapisy w sposób zgodny z wymaganiami państwa członkowskiego odpowiedzialnego za kontrolę, bez uszczerbku dla zobowiązań ustanowionych w innych rozporządzeniach dotyczących danego sektora.

Państwa członkowskie ustalają datę, po której takie zapisy mają być utworzone.

Gdy całość lub część dokumentów handlowych wymaganych do kontroli na mocy niniejszego rozporządzenia znajduje się w obrębie przedsiębiorstwa w tej samej grupie handlowej, spółce lub stowarzyszeniu przedsiębiorstw zarządzanym w sposób jednolity z kontrolowanym przedsiębiorstwem, bez względu na to, czy zlokalizowane w obrębie czy poza terytorium wspólnotowym, przedsiębiorstwo udostępnia te dokumenty handlowe urzędnikom odpowiedzialnym za kontrolę, w miejscu i czasie ustalonym przez państwo członkowskie odpowiedzialne za przeprowadzenie kontroli.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby urzędnicy odpowiedzialni za kontrole byli uprawnieni do przejęcia dokumentów handlowych lub mogli upoważnić do ich przejęcia. Prawo to jest wykonywane w poszanowaniu stosownych przepisów prawa krajowego i nie ma wpływu na stosowanie zasad postępowania sądowego w sprawach karnych w zakresie przejęcia dokumentów.

2. Państwa członkowskie podejmują właściwe środki w celu karanie osób fizycznych lub prawnych, które nie dopełniły swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

1. Państwa członkowskie udzielają sobie nawzajem pomocy przy przeprowadzaniu kontroli przewidzianej w art. 2 i 3 w następujących przypadkach:

- a) gdy przedsiębiorstwo lub osoba trzecia mają siedzibę w państwie członkowskim innym niż to, w którym wypłata przedmiotowej kwoty została lub powinna była być dokonana lub otrzymana;
- b) gdy przedsiębiorstwo lub osoba trzecia mają siedzibę w państwie członkowskim innym niż to, w którym dokumenty i informacje wymagane do kontroli mają się znajdować.

Komisja może koordynować wspólne działania wymagające pomocy wzajemnej między dwoma lub więcej państwami członkowskimi. Przepisy dotyczące takiej koordynacji ustanawiane są zgodnie z procedurą określoną w art. 41 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

W przypadku gdy dwa lub więcej państwa członkowskie włączają do programu przesłanego na mocy art. 10 ust. 2 propozycję wspólnego działania związanego ze znaczną pomocą wzajemną, Komisja może na żądanie dopuścić zmniejszenie maksymalnie do 25 % minimalnej ilości analiz ustalonych na mocy art. 2 ust. 2–5 wobec zainteresowanych państw członkowskich.

2. W trakcie pierwszych trzech miesięcy następujących po roku budżetowym wypłat EFRG państwa członkowskie przesyłają wykaz przedsiębiorstw określonych w ust. 1 lit. a) do każdego z państw członkowskich, w którym takie przedsiębiorstwo posiada siedzibę. Wykaz zawiera wszystkie dane niezbędne do umożliwienia państwu członkowskiemu przeznaczenia identyfikacji przedsiębiorstw oraz podjęcia jego zobowiązań w zakresie kontroli. Państwo członkowskie przeznaczenia jest odpowiedzialne za kontrolę takich przedsiębiorstw zgodnie z art. 2. Kopia każdego wykazu przesyłana jest do Komisji.

Państwo członkowskie otrzymujące lub dokonujące płatności może wystąpić z wnioskiem do państwa członkowskiego, w którym przedsiębiorstwo posiada siedzibę, o przeprowadzenie kontroli niektórych przedsiębiorstw z wykazu zgodnie z art. 2, uzasadniając konieczność wystąpienia z takim wnioskiem, w szczególności wskazując ryzyka z tym związane.

Państwo członkowskie otrzymujące wniosek należycie uwzględni ryzyka związane z przedsiębiorstwem, o których informuje państwo członkowskie występujące z wnioskiem.

Państwo członkowskie, do którego skierowany jest wniosek, powiadamia państwo członkowskie występujące z wnioskiem o czynnościach przeprowadzanych po otrzymaniu wniosku. Gdy odbywa się kontrola przedsiębiorstwa z wykazu, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek i które przeprowadziło kontrolę, informuje państwo występujące z wnioskiem o wynikach tej kontroli najpóźniej trzy miesiące od zakończenia okresu kontroli.

Przegląd takich wniosków jest przesyłany Komisji kwartalnie w ciągu jednego miesiąca od zakończenia każdego kwartału. Komisja może wymagać, aby zostały jej przekazane kopie poszczególnych wniosków.

3. W trakcie pierwszych trzech miesięcy po roku budżetowym wypłat EFRG państwa członkowskie przesyłają Komisji wykaz przedsiębiorstw posiadających siedzibę w kraju trzecim, dla których wypłata przedmiotowej kwoty została lub powinna być zostać dokonana lub otrzymana w tym państwie członkowskim.

4. Jeśli wymagana jest dodatkowa informacja w innym państwie członkowskim jako część kontroli przedsiębiorstwa zgodnie z art. 2, w szczególności kontroli przekrojowych zgodnie z art. 3, mogą być przedstawione szczególne wymagania kontrolne, wskazujące powody takiego żądania. Przegląd takich szczególnych wniosków jest przesyłany Komisji kwartalnie w ciągu jednego miesiąca od zakończenia każdego kwartału. Komisja może wymagać, aby zostały jej przekazane kopie poszczególnych wniosków.

Wniosek kontrolny zostaje uwzględniony nie później niż sześć miesięcy po jego otrzymaniu; wyniki kontroli są przekazywane bezzwłocznie państwu członkowskiemu występującemu z wnioskiem oraz Komisji. Powiadomienie Komisji ma charakter kwartalny i jest przekazywane w ciągu jednego miesiąca od zakończenia każdego kwartału.

5. Zgodnie z procedurą określoną w art. 41 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 Komisja ustala minimalne wymagania dotyczące treści wniosków określonych w ust. 2 i 4 niniejszego artykułu.

Artykuł 8

1. Informacje zebrane w ramach kontroli przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu są chronione tajemnicą zawodową. Informacji tych nie wolno przekazywać nikomu poza osobami, które z uwagi na funkcje pełnione w państwach członkowskich lub w instytucjach Wspólnot posiadają wiedzę o tych dokumentach do celów związanych z pełnieniem swoich obowiązków.

2. Przepisy niniejszego artykułu nie naruszają przepisów prawa krajowego odnoszących się do postępowania sądowego.

Artykuł 9

1. W terminie do dnia 1 stycznia po okresie kontroli państwa członkowskie przekazują Komisji szczegółowe sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia.

Sprawozdanie to musi przedstawiać wszelkie napotkane trudności i środki podejmowane w celu ich przezwyciężenia i, jeżeli to stosowne, propozycje zmian.

2. Państwa członkowskie i Komisja regularnie dokonują wymiany opinii na temat stosowania niniejszego rozporządzenia.

3. W swoim rocznym sprawozdaniu dotyczącym zarządzania środkami finansowymi określonymi w art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 Komisja w każdym roku ocenia dokonane postępy.

Artykuł 10

1. Państwa członkowskie opracowują programy kontroli, które mają być prowadzone na podstawie art. 2 w następnym okresie kontroli.

2. Każdego roku w terminie do dnia 15 kwietnia państwa członkowskie wysyłają Komisji swoje programy określone w ust. 1, w których zawierają następujące informacje:

a) liczbę przedsiębiorstw, które mają być poddane kontroli w rozbiciu według sektorów na podstawie odnoszących się do nich kwot;

b) kryteria przyjęte przy opracowaniu programu.

3. Państwa członkowskie realizują opracowane przez siebie i wysłane Komisji programy, jeżeli w ciągu ośmiu tygodni Komisja nie przekaże im swoich uwag.

4. Tę samą procedurę stosuje się w odniesieniu do zmian wprowadzonych do programów przez państwa członkowskie.

5. W wyjątkowych przypadkach i na jakimkolwiek etapie, Komisja może zażądać włączenia przedsiębiorstwa określonej kategorii do programu jednego lub kilku państw członkowskich.

Artykuł 11

1. W każdym państwie członkowskim wyznacza się specjalną służbę odpowiedzialną za monitorowanie stosowania niniejszego rozporządzenia oraz za:

- a) przeprowadzanie przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu kontroli, przez urzędników zatrudnionych bezpośrednio przez tę specjalną służbę;
- b) koordynowanie i ogólny nadzór kontroli przeprowadzanych przez urzędników innych służb.

Państwa członkowskie mogą również postanowić, że wykonywanie kontroli przeprowadzanych na mocy niniejszego rozporządzenia jest rozdzielone między specjalną służbę a inne służby krajowe, pod warunkiem że specjalna służba odpowiedzialna jest za koordynację tych kontroli.

2. Służba lub służby odpowiedzialne za stosowanie niniejszego rozporządzenia są zorganizowane w taki sposób, aby były niezależne od służb lub wydziałów służb odpowiadających za płatności i kontrole przeprowadzane przed dokonaniem płatności.

3. Specjalna służba określona w ust. 1 podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia.

4. Ponadto specjalna służba odpowiedzialna jest za:

- a) szkolenie urzędników krajowych odpowiedzialnych za przeprowadzanie kontroli określonych w niniejszym rozporządzeniu w sposób umożliwiający im zdobycie dostatecznej wiedzy do wykonywania swoich obowiązków;
- b) zarządzanie sprawozdaniami z kontroli i innymi dokumentami dotyczącymi kontroli przewidzianych i przeprowadzanych na mocy niniejszego rozporządzenia;
- c) przygotowanie i przekazywanie sprawozdań określonych w art. 9 ust. 1 oraz programów określonych w art. 10.

5. Państwo członkowskie udziela specjalnej służbie wszelkich uprawnień niezbędnych do wykonywania zadań określonych w ust. 3 i 4.

Służba ta składa się z dostatecznej liczby urzędników, którzy zostali odpowiednio przeszkoleni w celu wykonywania tych zadań.

6. Przepisy niniejszego artykułu nie mają zastosowania, w przypadku gdy minimalna liczba przedsiębiorstw, które mają być poddane kontroli zgodnie z art. 2 ust. 2–5, jest mniejsza niż 10.

Artykuł 12

Kwoty wyrażone w euro podawane w niniejszym rozporządzeniu przelicza się w razie potrzeby na waluty krajowe stosując kurs wymiany obowiązujący pierwszego dnia roboczego roku rozpoczęcia okresu kontroli, opublikowany w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Artykuł 13

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 41 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

Artykuł 14

Artykuły 36 i 37 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 stosuje się do kontroli szczególnych wydatków finansowanych przez Wspólnotę na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

1. Zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa krajowego urzędnicy Komisji mają dostęp do wszystkich dokumentów sporządzonych na potrzeby kontroli lub dokumentów zebranych w wyniku przeprowadzenia kontroli organizowanej na mocy niniejszego rozporządzenia oraz do przechowywanych danych, łącznie z danymi zgromadzonymi w systemach przetwarzania danych. Dane te są dostarczane na wniosek na właściwym nośniku danych.

2. Kontrole określone w art. 2 przeprowadzane są przez urzędników państw członkowskich.

Urzednicy Komisji mogą uczestniczyć w tych kontrolach. Sami nie mogą wykorzystywać uprawnień kontrolnych przyznanych urzędnikom krajowym; jednak mają oni dostęp do tych samych lokali i tych samych dokumentów, co urzednicy państw członkowskich.

3. W przypadku kontroli odbywających się na mocy art. 7 urzędnicy państwa członkowskiego występującego z wnioskiem mogą być obecni, za zgodą państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, przy kontroli w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, i mieć dostęp do tych samych lokali i tych samych dokumentów, co urzędnicy tego państwa członkowskiego.

Urzędnicy państwa członkowskiego występującego z wnioskiem obecni przy kontrolach w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, muszą przez cały czas posiadać potwierdzenie pełnionej funkcji. Kontrole przeprowadzane są przez cały czas przez urzędników państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek.

4. Gdy przepisy krajowe dotyczące postępowania karnego zastrzegają niektóre działania dla urzędników wyraźnie wyznaczonych na mocy prawa krajowego, ani urzędnicy Komisji, ani urzędnicy państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 3,

nie uczestniczą w tych działaniach. W żadnym wypadku nie uczestniczą oni w szczególności w przeszukaniu domu ani w formalnych przesłuchaniach osób w kontekście prawa karnego państwa członkowskiego. Jednakże mają dostęp do informacji w ten sposób otrzymanych.

Artykuł 16

Rozporządzenie (EWG) nr 4045/89, zmienione rozporządzeniami wymienionymi w załączniku I, traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 17

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 maja 2008 r.

W imieniu Rady

D. RUPEL

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

UCHYLONE ROZPORZĄDZENIE I JEGO KOLEJNE ZMIANY

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4045/89
(Dz.U. L 388 z 30.12.1989, s. 18)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 3094/94
(Dz.U. L 328 z 20.12.1994, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 3235/94
(Dz.U. L 338 z 28.12.1994, s. 16)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2154/2002
(Dz.U. L 328 z 5.12.2002, s. 4)

Tylko art. 1 ust. 1

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 4045/89	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1
art. 1 ust. 2	art. 1 ust. 3 zdanie wprowadzające oraz art. 1 ust. 3 lit. a)
art. 1 ust. 3	art. 1 ust. 3 lit. b)
art. 1 ust. 4	art. 1 ust. 2
art. 1 ust. 5	—
art. 2 ust. 1	art. 2 ust. 1
art. 2 ust. 2 akapit pierwszy	art. 2 ust. 2
art. 2 ust. 2 akapit drugi	art. 2 ust. 3
art. 2 ust. 2 akapit trzeci	—
art. 2 ust. 2 akapit czwarty	art. 2 ust. 4
art. 2 ust. 2 akapit piąty	art. 2 ust. 5
art. 2 ust. 3	art. 2 ust. 6
art. 2 ust. 4	art. 2 ust. 7
art. 2 ust. 5	art. 2 ust. 8
art. 3 ust. 1 zdanie wprowadzające	art. 3 ust. 1 zdanie wprowadzające
art. 3 ust. 1 tiret pierwsze	art. 3 ust. 1 lit. a)
art. 3 ust. 1 tiret drugie	art. 3 ust. 1 lit. b)
art. 3 ust. 1 tiret trzecie	art. 3 ust. 1 lit. c)
art. 3 ust. 1 tiret czwarte	art. 3 ust. 1 lit. d)
art. 3 ust. 2	art. 3 ust. 2
art. 3 ust. 3	art. 3 ust. 3
art. 4	art. 4
art. 5	art. 5
art. 6	art. 6
art. 7 ust. 1 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	art. 7 ust. 1 akapit pierwszy zdanie wprowadzające
art. 7 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze	art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
art. 7 ust. 1 akapit pierwszy tiret drugie	art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)
art. 7 ust. 1 akapit drugi	art. 7 ust. 1 akapit drugi
art. 7 ust. 1 akapit trzeci	art. 7 ust. 1 akapit trzeci
art. 7 ust. 2, 3, 4 i 5	art. 7 ust. 2–5
art. 8	art. 8
art. 9 ust. 1	art. 9 ust. 1 akapit pierwszy
art. 9 ust. 2	art. 9 ust. 1 akapit drugi
art. 9 ust. 3	art. 9 ust. 2

Rozporządzenie (EWG) nr 4045/89	Niniejsze rozporządzenie
art. 9 ust. 4	art. 9 ust. 3
art. 9 ust. 5	—
art. 10 ust. 1	art. 10 ust. 1
art. 10 ust. 2 zdanie wprowadzające	art. 10 ust. 2 zdanie wprowadzające
art. 10 ust. 2 tiret pierwsze	art. 10 ust. 2 lit. a)
art. 10 ust. 2 tiret drugie	art. 10 ust. 2 lit. b)
art. 10 ust. 3, 4 i 5	art. 10 ust. 3, 4 i 5
art. 11 ust. 1 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	art. 11 ust. 1 akapit pierwszy zdanie wprowadzające
art. 11 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze	art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
art. 11 ust. 1 akapit pierwszy tiret drugie	art. 11 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)
art. 11 ust. 1 akapit drugi	art. 11 ust. 1 akapit drugi
art. 11 ust. 2 i 3	art. 11 ust. 2 i 3
art. 11 ust. 4 zdanie wprowadzające	art. 11 ust. 4 zdanie wprowadzające
art. 11 ust. 4 tiret pierwsze	art. 11 ust. 4 lit. a)
art. 11 ust. 4 tiret drugie	art. 11 ust. 4 lit. b)
art. 11 ust. 4 tiret trzecie	art. 11 ust. 4 lit. c)
art. 11 ust. 5 i 6	art. 11 ust. 5 i 6
art. 18	art. 12
art. 19	art. 13
art. 20	art. 14
art. 21	art. 15
art. 22	—
—	art. 16
art. 23	art. 17
—	załącznik I
—	załącznik II